

со, но постъ е да се въздържаме отъ зло. За тѣй който пости, той трѣбъ да укроги гнѣва си, да бѣди смиренъ, да има стрѣшено сърце, да отпѣжда отъ ума си злыте помышленія, да има сѣкога предъ очите си вожѣа страшный сѣдъ, да има податливъ рѣкъ кзъмъ сиромасыте, и да не държи кареса на дрѣгго. Ето тѣй е истинный постъ, както дѣма самъ богъ презъ устата на пророкъ Исаія: ако истинчишь твоатъ шѣа като сѣрпъ отъ постъ, и ако постилашь подъ себе си чѣлъз и пепелъ, пакъ не е истинный постъ, нѣти е на бога прѣатенъ, но истинный постъ е да развѣрзишь сѣкоа неправдѣ, сдѣри онова писмо, което си написалъ на нѣкого за долъз (всрчь), раздроби твоа хѣвъз на гладныте, и безъ кѣща сиромасы привери въ твоатъ кѣщѣ, и като направишь тѣй, тога постишь истинно, и скоро полѣчавашъ исцѣленіе на грѣхове те си.

Христіане видители какъвъ е истинный постъ? такъвъ постъ трѣбъ да постиме, а не като простите человекѣцы да постатъ презъ сичкѣа день и да идѣтъ вечеръ. Това не е со сила, но само трѣбъ да се въздържаме отъ сладки истѣа, и отъ дѣшекредителны работы: защото, който пости, трѣбъ да има тихо и кротко сърце да не гледа сѣтковнатъ славъ, но да гледа кзъмъ бога, който знае человекѣските сѣрца и мысли, и да бѣде милостивъ кзъмъ сиромасыте съ милостына, колато може да заглади нашыте грѣхове, и да ны избави отъ геенскѣа огнь. И кога дадеме милостына, да не даваме само за да ны хвалѣтъ хората, но да даваме отъ милость за сиромасыте.

Тѣй и дрѣгы добрины да не правиме за похвалѣ предъ хората: защото нѣмаме полза отъ това, макаръ и да постиме, и да се молиме, и дрѣги добрины да направиме, нѣмаме полза, ако не бѣдѣтъ направени само за бога, който знае человекѣските помышленія. О человекѣче, кога чакашъ заплатѣ за добринѣтъ си отъ бога, ами защо искашь похвалѣ отъ человекѣцыте? отъ които има много злобравни, които тзакѣватъ нашыте добры работы на злы. Защо ти е человекѣческа похвала, кога богъ види сичкыте нашы работы, дѣмы и помышленія, за които ще даваме отвѣтъ. За тѣй да не сѣдиме, но да се трѣдиме за добриныте, защото тѣ ще ны избавѣтъ отъ вѣчнѣатъ мжкѣ, и ще ны харижатъ царство небесное, тѣ ще ны искрѣатъ на този свѣтъ отъ нашыте дѣшманы, които враждѣватъ на насъ, не само отъ человекѣцыте, но и отъ самыте дѣволы, които сѣ дѣшманы на нашето спасеніе. Ахъ добродѣтель! нѣма по голѣмо нѣщо отъ нея, но що е добродѣтель? добродѣтель е да не се прилѣпаваме къ свѣтовныте работы, които сѣ като сѣнь и сѣнка, и препатствоватъ на нашето спасеніе, но да мыслиме сѣкога за вѣчныте добрины. И когато възмѣща насъ нѣкоа страсть на гнѣвъз, зависть, или дрѣго зло, то-